

[John Winther]

af styrelsens arbejdsform. En virksomhed må have ret til at vide, hvilke miljø- og sikkerhedsmæssige krav der skal overholdes, hvis en fabrik skal opføres. Får Danmark ry for, at vi blot giver et nej uden begrundelse, vil vi få alt for få nye arbejdspladser, og det vil betyde, at vi på længere sigt forstærker vore beskæftigelsesmæssige problemer.

Miljøministeren (Niels Matthiasen):

Som det er hr. John Winther bekendt, kræver miljøbeskyttelsesloven, at særlig forurenende virksomheder skal godkendes, før de etableres. Ansøgning om godkendelse behandles i første instans af kommunerne eller amtskommunerne, afhængigt af hvilken virksomhedstype der er tale om. Miljøstyrelsen er ankeinstans i disse sager, og miljøstyrelsens afgørelser kan indbringes for miljøankenævnet. Ved behandlingen af en ansøgning om godkendelse må de ovennævnte myndigheder tage stilling til, om godkendelse kan meddeles, og i forbindelse hermed må de vurdere omfanget og karakteren af den forventede forurening og virkningerne af denne forurening i de omgivelser, hvori virksomheden tænkes etableret. Såfremt myndigheden finder, at godkendelse kan meddeles, fastsættes en række krav til de forureningsbegrænsende foranstaltninger, virksomheden skal gennemføre for at beskytte det omgivende miljø.

Jeg er vidende om, at såvel de lokale myndigheder som miljøstyrelsen og miljøankenævnet i langt de fleste sager af denne karakter giver den ansøgte godkendelse og fastsætter de konkrete miljø- og sikkerhedsmæssige krav, sådan som hr. John Winther omtaler det.

I ganske få sager har en myndighed imidlertid skønnet, at en ansøgning om godkendelse af en virksomheds placering et bestemt sted må afslås. Der findes eksempler herpå fra praksis både hos lokale myndigheder, hos miljøstyrelsen og miljøankenævnet. Baggrunden for et sådant afslag er, at myndigheden har ment, at virksomheden uanset forureningsbegrænsende foranstaltninger må antages at give anledning til en uacceptabel forurening af omgivelserne. Det siger sig selv, at sådanne afslag må begrundes af myndighederne, og jeg er også vidende om, at afgørelserne i de meget få sager, hvor miljøstyrelsen

eller miljøankenævnet har nægtet godkendelse, indeholder en begrundelse for afslaget.

Efter miljøbeskyttelsesloven har jeg ingen muligheder for at påvirke miljøstyrelsen i styrelsens konkrete sagsbehandling, og den praksis, miljøstyrelsen hidtil har fulgt i disse sager, giver mig ikke anledning til mere generelt at tage den problemstilling op, som hr. John Winther peger på vedrørende godkendelsesordningen. Miljøstyrelsens afgørelse vedrørende eksempelvis en PVC-fabrik kan påklages til miljøankenævnet, og alene miljøankenævnet kan tage stilling til afgørelsen eller de betingelser, som den indeholder.

John Winther (KF):

Jeg vil gerne takke ministeren for svaret, men jeg beklager, at jeg ikke kan takke for indholdet i svaret. Ministeren redegjorde helt korrekt for de regler, der gælder med hensyn til godkendelse af virksomheder, der ønskes etableret, de krav, der normalt skal stilles, og pegede også på den kendsgerning – det fremgik nu ikke helt klart af svaret – at de lokale myndigheder i den helt konkrete sag, som er anledning til spørgsmålet, har været interesseret i at få den pågældende virksomhed etableret.

Men denne sag rækker meget langt ud i fremtiden, for hvis vi skal acceptere, at man i miljøstyrelsen uden at stille krav til den pågældende virksomhed bare kan sige nej uden nogen nærmere begrundelse, står vi i virkeligheden i den situation, at det i praksis vil være umuligt for nogen virksomheder overhovedet at komme til at etablere sig i dette land, fordi der altså er en sidste instans, som uden at begrunde og uden at oplyse, hvad det er for nogle ting, man vil have opfyldt, bare kan nægte godkendelse.

Det må jeg med beklagelse konstatere er det, der er sket i det pågældende tilfælde. Miljøstyrelsens direktør har begrundet sit afslag med, at han tvivler på, at virksomheden vil kunne opfylde nogle ganske nye amerikanske krav, der er blevet stillet, men man har ikke stillet disse krav til virksomheden og har ikke givet den en mulighed for rent faktisk at meddele, om den var interesseret i at starte en virksomhed trods de krav, der eventuelt kunne stilles.

Sandheden er den, at virksomheden har været interesseret i at investere et beløb af en